

ק"פ 19346/06/09 - ישראל עזיאל נגד מאיר שרבט

בית משפט השלום בפתח תקווה
ק"פ 19346-06-09 עזיאל נ' שרבט

בפני בעניין: כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
ישראל עזיאל ע"י ב"כ עו"ד מיבי מוזר
הקובל
נגד
מאיר שרבט ע"י ב"כ עו"ד יהודה שוורץ
הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בקובלנה פרטית שהגיש הקובל, בארבע עבירות של פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע ובשלוש עבירות של איומים.

לעניין עבירות פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע, המדובר בארבעה מכתבים שנשלחו ע"י הנאשם במהלך שלושה חודשים בשנת 2009 לגורמים שונים, ביניהם ועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין, עורכי דין אחרים שטיפלו בסכסוך (באי כוחו של מלכיאל), לקוחותיו של הקובל, והבוררים בסכסוך, שהם שופטים בדימוס.

במכתבים נכללו דברי לשון הרע חמורים נגד הקובל, תוך הכפשת יושרתו והגינותו האישית והמקצועית בכינויים הגרועים ביותר ("נוכל בגלימה של עורך דין", "נבל", "שקרן", "רמאי", "גנב", "נבל ברשות המשפט").

בהכרעת הדין צויין, כי אין מדובר באמירות בעל פה הנאמרות בעידנא דריתחא, כדרכם של קללות וניבולי פה הנפלטים ברגע של כעס, ולעתים מבטאים אובדן עשתונות רגעי של הדובר ותו לא. מדובר בהתבטאויות קשות, רצופות וחוזרות, שהועלו על הכתב, בתפוצה נרחבת ובסדרת מכתבים שנשלחו בזה אחר זה לגורמים שונים במשך שלושה חודשים. כפי שהתבטא הנאשם במכתבו לקובל, הפרסום הרביעי (סעיף 7), בהתייחסו למכתביו-הוא: "**כבודך נרמס בראש חוצות ונהפך ללעג במסדרונות לשכת עורכי הדין**".

עוד נקבע בהכרעת הדין, כי המטרה של פגיעה בקובל לא הוצנעה בפרסומים אלא להפך, הובלטה בהם, והנאשם כתב מפורשות כי מטרתו היא לפגוע בקובל, לשלול לו את הרשיון, לשבש את חייו ולגרום לך שילדיו לא יוכלו להנות מהרכוש שצבר.

לעניין עבירות האיזמים, המדובר בביטויים מאיימים חוזרים בפגיעה בקובל ובמשפחתו, שנכללו במכתבים שכתב הנאשם במהלך שלושה חודשים בשנת 2009 לבורר לויט ולקובל, עם העתקים לגורמים שונים כפי שפורט:

א. הפרסום השני (מכתב לבורר לויט, סעיף 7): "הוא כנראה לא מבין שאני ארדוף אותו ואת משפחתו עד חורמה, אדאג שילדיו לא יהנו מהרכוש שצבר אביהם במרמה, כמו שהוא משבש את חייו של אבי, מידה כנגד מידה והכל על פי חוק ואותם שיטות ואותו דמיון יצירתי, עם נבל אתנבל וכך יעשה בנחישות ובלי רגישות. אני יתחיל לגבות ממנו מחיר אישי יתחיל להזיע המטרה לשלול לו את הרשיון שלא יטפח עוד דור של שקרנים נוכלים וזילות בשופטים. ידע כל עורך דין עברי שלכל מעשה נבלה יש מחיר. כל נזק שיגרם לאבי באחד מההליכים אתבע את משרד ליפא ואותו אישית אמצה את הדין עמו ועם כל נבל אחר ממשרדו."

ב. הפרסום השלישי (מכתב לבורר לויט, סעיף 11): "וגם אם אאלץ לנדוד במדבר ארבעים שנה, אגבה את המחיר מהנבל עזיאל ממשרד ליפא ואת הרכוש (...)"

ג. הפרסום הרביעי (מכתב לקובל, סעיף 8, 10): "אני מבטיח לך שאפרע ממך על פי דין, רק אתמול הוכרע משפטו של נבל ברשות הציבור מר הירשנזון ויבוא יומך שאפרע ממך כנבל ברשות המשפט." "הרשה לי לסיים בדברי תורה ההולמים אדם כמורך: עם נבל תתנבל (תהילים). לצערי לא השכלתי להבין זאת עד היום, אנהג בך כפי שראוי לך נבל ברשות משרד ליפא. הפסקתי לשחק דמקה אני משחק איתך שח מט וכדאי שתבין זאת."

בהכרעת הדין נקבע, כי האלימות המילולית הכלולה במכתבים אלה חורגת מכדי "איום" לגיטימי בנקיטת צעדים חוקיים ומשפטיים, ויוצרת חשש אובייקטיבי בעיני הקורא הסביר, כי הכותב לא יבחל במעשי נקם החורגים מהגשת תביעה משפטית או תלונה ללשכת עורכי הדין. נקבע, כי ברי שהמכתבים נועדו ליצור רושם כזה ולהטיל על הקובל מורא. כך בפרט, האזכור החוזר ונשנה של משפחתו וילדיו של הקובל, שכלל אינם קשורים לעניין ייצוגו המשפטי את האחים שרבט, נועד אך ורק להטיל אימה על הקובל, וכך גם המלים "אגבה ממנו מחיר אישי", "יתחיל להזיע", "ארדוף עד חורמה". נקבע כי עדותו של הקובל, שהמכתבים ובהם האיזמים המצוטטים לעיל הגיעו אליו והטילו עליו אימה מחשש לפגיעה בו או במשפחתו, בפגיעה פיזית או בהטרדות והצקות שישבשו את שלוותם הנפשית, היתה סבירה ומהימנה, על רקע הכרותו הארוכה עם הנאשם והתרשמותו ממנו במהלך הבוררות והליכי המשפט הממושכים של משפחת שרבט.

הפרסומים המשמיצים ודברי האיום פגעו, ונועדו לפגוע, בהתנהלותו התקינה של הליך הבוררות, תוך הפעלת לחצים חריגים על הקובל, שייצג את הצד השני לסכסוך, ובמטרה להניא אותו מלמלא את תפקידו כעו"ד ללא מורא.

הערך המוגן בעבירות פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע הינם זכותו של אדם, ועורך דין בפרט, הפועל כמיטב כישוריו בהמקצועיים בשליחות לקוחותיו, להגנה על שמו הטוב ולאי הכפשת יושרתו המקצועית בכינויי גנאי, כל עוד לא הוכח בפני כל ערכאה מוסמכת כי נפל פסול בהתנהלותו המקצועית כעו"ד.

הערך המוגן בעבירות האיזמים הינו שלווה נפשו ומניעת שיבוש אורחות חייו של המאויים, הנתון בחרדה מתמשכת מפני מימוש האיזמים.

כפי שפורט בהכרעת הדין, הגם שבמקרה דנן המאיים היה לכאורה אדם נורמטיבי ולא איש העולם התחתון או בריון קשקשים, הוכח כי התנהגותו המתלהמת והשתלחנותו האובססיבית בקובל במהלך הבוררות, פנים אל פנים, היה בהן להטיל בו חרדה ממשית מפני מימוש האיומים. זאת, מעבר להצקה, ההטרדה ועוגמת הנפש המתמשכת שנגרמה מפרסום המכתבים בתפוצה רחבה כפי שצוין לעיל.

הנאשם לא נטל אחריות ולא הביע חרטה על התנהגותו. הוא סרב להתנצל בפני הקובל, גם לא כדי לייתר את ניהול ההליך המשפטי, אלא המשיך וכינה את הקובל בכינוי גנאי במהלך עדותו בקובלנה ("אני קורא לו נוכל", "אני עדיין אוחז בדעתי כי מדובר באדם שאסור שישא רשיון עורך דין ואינני חוזר בי ממילה מדבריי", "הנוכל, ואני רוצה שיכתבו את זה בצורה ברורה שאני לא חוזר בי", "רמאי", "נוקט בדברי שקר לבית המשפט", "מתפרנס תוך הטעיית בית המשפט, עושה עבירות פליליות").

הוכח, כי גם לאחר שהקובלנה התנהלה זה מכבר, בשנת 2016, המשיך הנאשם במשלוח מכתבים בתפוצה רחבה, הכוללים הכפשות על הקובל, שהוצגו כראיות לעונש.

העובדה כי המכתבים והפרסומים החוזרים ונשנים בהם הכפיש הנאשם את הקובל ואיים עליו משקפים את תסכולו העמוק מהתמשכות הסכסוך המשפחתי בין בני משפחת שרבט על הרכוש המשפחתי, התמשכות בה הוא מאשים את מייצגיהם של דודיו בערכאות, אינה מפחיתה מחומרת התנהגותו, החורגת מכל אמת מידה של תקינות, והשלכתה הקשה על הקובל ועל אופן התנהלות הבוררות, שנקטעה בשל התנהגותו המבזה, הפוגענית ושלוחת כל רסן.

העובדה, כי נמעני המכתבים לא שינו את דעתם לרעה על הקובל, אלא התרשמו לרעה מהנאשם דווקא, אמנם מצמצמת את הנזק שנגרם לקובל כתוצאה מפרסום לשון הרע, אך אינה מצמצמת את עוגמת הנפש שנגרמה לו ואת החששות שליוו אותו.

לנוכח השיטתיות, האובססיביות והכוונה לפגוע ביכולתו של הקובל לנהל באופן חופשי מפחד את ייצוג המשפטי של שולחיו, ומנגד - העובדה כי אין מדובר באיום מילולי מפורש בגרימת פגיעה גופנית או נזק לרכוש, וכי העבירות הינן כאלה שהיועץ המשפטי לממשלה לא ראה לנכון להגיש בגינן כתב אישום, אני קובעת כי מתחם הענישה בגין צבר העבירות מתחיל במאסר על תנאי ופיצוי משמעותי, ועד מאסר בפועל של שנה.

בהתחשב בכך שהנאשם נטול עבר פלילי, כי עבר עינוי דין משמעותי עקב התמשכות ההליך, ויש לקוות כי מכאן ולהבא יפיק את הלקחים מהרשתתו ומהעונש המרתיע שיוטל, ויחדל מלהתבטא באופן המהווה פרסום לשון הרע או איומים, אגזור עליו עונש ברף התחתון של המתחם, בצירוף פיצוי משמעותי.

אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת איומים.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע.

אני מחייבת את הנאשם לפצות את הקובל בסך של 30,000 ש"ח.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.6.17.

קנס בסך 10,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.6.17.

חתימה על התחייבות ע"ס 10,000 ש"ח שלא לעבור עבירה בה הורשע תוך 3 שנים. לא יחתום על ההתחייבות ייאסר ל-10 ימים.

כן אני מחייבת את הנאשם בהוצאות המשפט של הקובל בסך 10,000 ש"ח.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ז, 21 פברואר 2017, במעמד הצדדים.